

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 121/2021
23.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Зорана Агатоновића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 32.К.бр. 7009/2013 од 21.11.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 373/20 од 24.11.2020. године, на седници већа одржаној 23.02.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

І ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Агатоновића, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду 32.К.бр. 7009/2013 од 21.11.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 373/20 од 24.11.2020. године, тако што:

окривљени АА, ЈМБГ ..., рођен године у ..., од оца ... и мајке ..., рођене ..., са пребивалиштем у ..., у улици ..., држављанин Републике Србије, нежењен, без деце, писмен, са завршеним ... по занимању ..., без непокретности, издржава се од повремениог рада са месечном зарадом од 50.000,00 динара, осуђиван пресудом Првог основног суда у Београду К бр 687/12 од 08.03.2013. године због кривичних дела из члана 208. став 1. и 3. и члана 355. став 1. Кривичног законика на казну затвора у трајању од 1 године условно на 3 године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, пресудом Првог основног суда у Београду К бр 1085/13 од 01.10.2014. године због кривичног дела из члана 208. став 1. Кривичног законика на казну затвора у трајању од 1 године и 8 месеци условно на 5 година и новчану казну од 100.000,00 динара, а у којој пресуди је узета као утврђена казна по пресуди К бр 687/12, пресудом Првог основног суда у Београду СПК-168/15 од 13.05.2015. године због кривичног дела из члана 208. став 1. Кривичног законика на казну затвора у трајању од 1 године у просторијама у којима станује и новчану казну од 100.000,00 динара, пресудом Првог основног суда у Београду К бр 1511/15 од 19.10.2015. године због кривичног дела из члана 208. став 1. Кривичног законика на казну затвора у трајању од 6 месеци условно на 2 године и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара и пресудом Првог

основног суда у Београду К бр 5163/13 од 22.10.2015. године због кривичног дела из члана 138. став 2. Кривичног законика на казну рада у јавном интересу у трајању од 240 часова, воде се и други кривични поступци.

КРИВ ЈЕ

Што је:

1) Током фебруара и марта месеца 2012. године у Београду, у стању урачунљивости, при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено, у улици ... у намери да себи прибави противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињеница да је од Привредног друштва „ББ“ д.о.о. набавио рачунарску опрему за потребе оштећеног привредног друштва „ВВ“ д.о.о. у ком је био запослен као ..., довео у заблуду овлашћено лице заменика директора ГГ и исту навео да изврши незакониту исплату – попуни и печатом овери налоге за уплате новца у укупном износу од 1.042.958,44 динара и то на његов текући рачун представљајући да је то рачун Привредног друштва „ББ“ д.о.о. чиме је прибавио себи противправну имовинску корист у износу од 1.042.958,44 динара.

2) дана 18.05.2012. године у Београду у стању урачунљивости, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено, у намери да себи прибави противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињеница довео у заблуду радника Предузећа „ДД“ и тиме га навео да му преда три лаптопа на тај начин што је дошао до наведеног предузећа и распитивао се око куповине два лаптопа, представљајући се као радник привредног друштва „ЂЂ“ прикривајући чињеницу да му је у наведеном привредном друштву престао радни однос дана 06.04.2012. године, где је радио као ... и имао приступ свој пословној документацији и где је имао задужење да ради на прикупљању понуда за набавку опреме преко профактура, када се са радником предузећа због истека радног времена договорио да дође следећег дана како би се договорили око куповине два лаптопа, јер је Предузеће „ДД“ имало интерни договор са предузећем „ЂЂ“, да радници „ЂЂ“-а са списка могу преко профактуре да купују компјутере, те је следећег дана 19.05.2012. године позвао Предузеће „ДД“, где је са радником наведеног предузећа договорио да фактурише два лаптопа марке „...“, да та два лаптопа након фактурисања достави у малопродајни објекат у улици ... у Београду, где је и сам дошао и преузео наведене лаптопове и потписао профактуру о куповини на износ од 131.433,01 динар, након чега је исте предао ЕЕ, да би дана 21.05.2012. године поново позвао Предузеће „ДД“ где је са истим радником договорио куповину још једног лаптопа вредности 90.089,65 динара који је на исти начин преузео, а себи прибавио противправну имовинску корист у наведеном износу,

-чиме је извршио продужено кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 61. Кривичног законика, па га Врховни касациони суд применом чланова 4, 42, 43, 45, 50, 51. и 54. Кривичног законика

ОСУЂУЈЕ

На **КАЗНУ ЗАТВОРА** у трајању од 10 (десет) месеци коју да издржи у казнено поправном заводу и на **НОВЧАНУ КАЗНУ** у одређеном износу од 100.000,00

(стохиљада) динара коју је окривљени дужан да плати у року од 30 (тридесет) дана од дана правноснажности пресуде, што ако не учини новчана казна ће се заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

II ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Агатоновића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 32.К.бр. 7009/2013 од 21.11.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 373/20 од 24.11.2020. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) Законика о кривичном поступку.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 32.К.бр. 7009/2013 од 21.11.2019. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио продужено кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 61. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године коју ће издржати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, а уколико једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује остатак казне затвора издржаће у казнено поправном заводу. Окривљени је истом пресудом осуђен и на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а у колико у датом року не плати казну иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка и плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара и на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 32.107,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и оштећеном „ЖЖ“ из ... трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем, а оштећени „..“ из ... и „33“ из ... су ради остваривања имовинско-правног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 373/20 од 24.11.2020. године усвојена је жалба јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду и пресуда Првог основног суда у Београду 32.К.бр. 7009/2013 од 21.11.2019. године је преиначена у погледу начина извршења казне, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном АА за продужено кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 61. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, одредио да ће наведену казну затвора издржати у казнено поправном заводу, док су жалбе јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду у преосталом делу и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Агатоновића, одбијене као неосноване, и пресуда Првог основног суда у Београду 32.К.бр. 7009/2013 од 21.11.2019. године у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Агатоновић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) Законика о

кривичном поступку у вези члана 453. Законика о кривичном поступку и повреди кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списа предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву нашао следеће:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу којим указује на учињену повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП је основан, док је у односу на указану битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП неоснован.

Поднетим захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног указује да је првостепеном пресудом учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер радње окривљеног, описане под тачком три изреке првостепене пресуде, не садрже обележја кривичног дела преваре.

Наиме, одредбом члана 208. став 1. Кривичног законика (КЗ) прописано је да кривично дело превара чини онај ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист доведе кога лажним приказивањем или прикривањем чињеница у заблуду или га одржава у заблуди и тиме га наведе да овај на штету своје или туђе имовине нешто учини или не учини.

Изреком првостепене пресуде у тачки три, у погледу описаних радњи наводи се да је окривљени „преиначио исправу и исту употребио као праву“, на тај начин што је раније издато пуномоћје предузећа „ЂЂ“, у коме је био запослен, преиначио на тај начин што је у исту унео да служи и за плаћање хотелских услуга, након чега је дана 19.05.2012. године телефоном позвао хотел „33“ у ..., где је путем имејла послао преправљено пуномоћје које је скенирано и на основу чега је користио услуге хотела у износу од 19.274,00 динара, да би потом дана 26.05.2012. године телефоном позвао предузеће „ИИ“ из ..., те је са радником ЈЈ уговорио и купио две авионске карте вредности 69.960,00 динара које је искористио, на који начин је наведена предузећа оштетио за те износе, а себи прибавио противправну имовинску корист у износу од 89.234,00 динара.

Приликом описивања предузетих радњи под тачком три изреке првостепене пресуде, дакле није означено да је окривљени лажним приказивањем чињеница довео у заблуду лице или да је одржавао у заблуди лице те га на тај начин навео да на штету своје или туђе имовине нешто учини или не учини, чиме је по оцени Врховног касационог суда учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер опис ове радње која се окривљеном ставља на терет, нема елементе кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ.

Стога је Врховни касациони суд, делимично усвајајући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног као основан, преиначио правноснажне побијане пресуде и окривљеног огласио кривим за радње описане у тачки један и два изреке првостепене пресуде јер се у њима стичу законска обележја продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, док је радње описане под тачком три изреке пресуде изоставио из чињеничног описа.

Врховни касациони суд је применом чланова 4, 42, 43, 45. и 54. Кривичног законика окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 10 месеци и на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара. При одмеравању казне затвора Врховни касациони суд је узео у обзир утврђену тежину извршеног кривичног дела и све околности из члана 54. КЗ као правилно утврђене у редовном поступку и окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци коју ће издржати у казнено поправном заводу и на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара, налазећи да ће се тако постићи сврха кажњавања у смислу члана 42. КЗ.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац указује да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП, јер је повређена забрана преиначења на горе.

При образлагању ове повреде бранилац појашњава да је првостепеном пресудом окривљеном изречена казна затвора у трајању од 1 године коју да издржи у просторијама у којима станује и новчана казна у одређеном износу од 100.000,00 динара. Поред браниоца, жалбу против првостепене пресуде изјавио је и јавни тужилац наводећи као жалбене основе за изјављивање жалбе битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и одлуку о кривичној санкцији. Међутим, у образложењу жалбе јавног тужиоца нема аргумената да није било места примени члана 45. став 3. КЗ, већ приликом изношења жалбеног предлога тражи да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд налази да се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је другостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП у вези члана 453. ЗКП. Ово стога што се из списка предмета утврђује да је Први основни јавни тужилац у Београду жалбом на првостепену пресуду побијао исту због одлуке о кривичној санкцији из члана 437. став 4. у вези члана 441. став 1. Законика о кривичном поступку и навео „имајући у виду члан 42. Кривичног законика, односно сврху кажњавања, сматрамо да је казна затвора у трајању од 1 године, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, веома блага, нарочито ако се има у виду да је за кривично дело које се окривљеном ставља на терет прописана казна затвора од 1 до 8 година и новчана казна и да таква казна није адекватна за извршено кривично дело и окривљеног, будући да је он више пута осуђиван за истоветна кривична дела и једном за друго кривично дело“.

Из оваквог образложења поднете жалбе Првог основног јавног тужиоца у Београду јасно произилази да иако изричито није поднео предлог да се окривљеном изрекне строжа казна затвора, очигледно је да је тужилац незадовољан кривичном санкцијом изреченом окривљеном. Стога иако формално у жалби није поднет предлог

у вези кривичне санкције, несумњиво је жалба због одлуке о кривичној санкцији усмерена у том правцу, па су супротни наводи браниоца у захтеву за заштиту законитости да је тиме учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у ставу I изреке ове пресуде и на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у ставу II изреке ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**